

||35|| [ותדע כי "ימלך"¹ עם "אמן" כך כתוב הוא מסוד גדול מאד ולא תגלהו אלא למאמיניך. והנה לב חכם יחיד מיוחד אמן. כי יחלק מיכאל. מאין יחלק. אל ימליכני. יחליף מלאך האלהים. ועיין בנשאר. ואחר זה תדע כי זה הספר כונתי בו לצרף בו צירופים רבים יותר משאר הספרים מפני שכולו מלא צירופים זה שאני מדבר עליו כי ידעתי שרויאל² כוון לצרף בו גם כן צירופים רבים מאד יותר משאר ספריו.³ וזה הפסוק 5 האחרון של השלש צורות⁴ של השירה כוון בו למה שתשמע מצירופיו] ואני אומר שאילו לא כתב רויאל⁵ כל ספר הברית החדשה אלא כדי לגלות בו ענייני זה הפסוק⁶ אשר הורה בו תכלית הכוונה בקינה⁷ ובשירה ובספר היה די לנו בו והיינו אומ' דיינו וכך אני אומר גם כן עוד שאילו לא פירשתי⁸ בו כי אם זה הפסוק דיי ועל כן שים לבך בו צריך שתקח זה הפסוק כך

ימלך

יהוה⁹

לעלם

וכרת ברית חדשה¹⁰

לעמו

ושמו יאמן

1 שמות טו יח.
 2 רויאל הוא ר' אבולעפיה. ר' אבולעפיה משתמש כאן בתחבולה ספרותית בה כותב הספר הוא כביכול המלאך רויאל. על מלאך זה עיין אצל Davidson(1967): index.
 3 לאמיתו של דבר ספריו האחרים של ר' אבולעפיה מלאים אף הם צירופים, אך כאן הכוונה לעניות דעתי לגודל הספר, קטן בכמות וגדול במספר הצירופים.
 4 צורת כתיבת המלים בפסוק 'ימלך יהוה לעלם' [שמות טו יח], זה תחת זה.
 5 הוא ר' אברהם רויאלעפיה.
 6 שמות טו יח.
 7 ראה עמוס ה א.
 8 כאן שוב דיבור בגוף ראשון, לאחר שנאמר שכותב הספר הוא רויאל.
 9 עמוס ה א: "יהוה ימלך לעולם ועד". וראה 'מצרף לכסף', כ"י ששון 56 דף 37א: 'זה השם של כ"ב אותיות "אבג יתן קרע שטן נגד יבש בשר צונג מקב טנע יגל פזק שוקו [ציונין]" מודה ומעיד על ייחודו של בורא שהוא אחד ואין שני מ"בג ר"ל אחד ממציא כל הנמצאים בג' דברים הא"לף הוא אחד להעיד כי הב"ה ית' ממציא כל הנמצאים הוא ברא הכל בג' דברים בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה ועשר ספירות ו"ע [ונ"ץ] צבאות מעלה ומטה ועוד יחפץ לומר כי הוא "מב ליג" מדות כי בראש י"ג מדות תמצא שמו יהוה והוא יושב על כסא רחמים ומבטל כל גזירות קשות ורעות מעל עמו ישראל. ק"רע ש"טן ר"ל קורע שטרי הגזירות אשר ביד סמאל שהוא מערב ומשטין לישראל. השם הג' בא ללמד כי אורו של משיח תחת כסא הכבוד שני' וכסאו כנגדי תמיד [תהיל' ט לז] ועוד כתי' וכסאן כשמש נגדי כ"ש בגימ' "ישוי" ועוד ר"ל נגדי כש נגדי כס כי ש"ן וס"מך מתחלפות ועוד ר"ל כי שר הפנים אומר נגדי כתר שדי ומהו הכתר כי שמו עולה שדי. השם הד' ר"ל על שם מעלות השמות שני' נפשו בטוב תלין גי' וראו כי הטית מעוטרת כל מב שאמ' יראי יוי' הצדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ומהו העטרה שהם נהנין מווי [צ"ל מזיון] השכינה שני' צדיק ילים בה ר"ל צדיק לין בה והתיו והגימל נר גדולה והמבין יבין; והשווה גם עם השיר 'אם תחזה מבין' המצוי בכ"י ירושלים 801303 דף 20א, שלפי דעת משה אידל יצא מתחת ידי ר' אבולעפיה. ראה אידל(1976): 33. השיר נדפס אצל משה אידל, אך בשל חשיבותו אביא חלק ממנו כאן, מאחר שהוא מורה על השם המפורש כאמצעי מעבר לעולם הבא:
 אמנם חיי העולם הבא
 השיגם איש מסוד השם
 הם חיים כוללים כל טובה
 ובסתרי מעשה מרכבה
 ירמ' לא ל.

15 וראוי שתעיין בו מאד בעייון¹¹. צירוף שכל¹² וזה דרכו קח'ו מן "זכרת וחברנה עם"ה של חדשה והנה הו
 וה חצי השם¹³ האמצעי הפוך או חצי השם האחרון ישר שפרדו השם

"ישר ההפוך	"והפך" הישר
ונקה	ינקה ¹⁴
ינקה	ונקה
קנקן חדש	קנקן ישן

20

אמלא

הרי יש לך ראש דרום וסוף צפון. וקח עוד י' מן ימלך שהוא ראשו. גם כ' ממנו שהוא סופו ועשה י"כ ועוד
 קח י' מן יאמן שהוא ראשו גם נ' ממנו שהוא סופו והנה י"ג חברים עם י"כ ואז תעשה "יכין". והסוד יחד וה
 יכ יג ויהי כן והו חותם¹⁵ מעשה בראשית¹⁶. והו סוד ההויה. סוכב¹⁷ ההויה מאין. דניאל¹⁸ נדיאל הבין יהוה
 25 בחכמה יסד ארץ.¹⁹ מאין יסד ארץ. יאמן והנה ימלך למעלה גם יאמן למטה. הרי סוד תנועת הל הלולב²⁰
 מפורש מעלה ומוריד למי ש"ה ו"ה שלו מולך ומביא למי ש"א ר"ו שלו וכן עוד קח צורת מש"ל מכ"א
 ר"ד²¹ על מערכתם השוה. ואחר כן תצרפם ותבין <"סודם ועוד">

361|| סודם ועוד תקח "והחיות"²² במערכה ישרה ותכירם. ועוד תקח "מבללות". כדן. ותקשור הכל
 ותבין הסוד. אך תדע כי מה שנשאר באמצע הוא מר"עיש ה"עולם.²³ וזה סוד אלאלם²⁴ האחר.²⁵ וי הכין

11 צ"ל בעיין.

12 הצירוף יביא להשכלה, או להארה שכלית.

13 שם יהודה, הוא השם המפורש.

14 במדבר יד יח: "ונקה לא ינקה". משלי ג יט.

15 כאן השם המפורש הוא חותם מעשה בראשית. עיין על נושא זה אצל גרינולד(1994); והשווה עם הרעיון
 שהאדם הוא החותם, עיין אצל אידל(1996): מפתח; וראה גם ר' אברהם אבולעפיה, חיי הנפש, כ"י מינכן 408 דף
 276: "וקשור אהיה באהיה כקשר אב ואם שמהם תולדת דם הבנים ותדע לך באמת כי על ד' אותיות נחתם האיש
 והוא הנגלה הנעלם במציאות מפני היות באותיות "אהו" ובהם נחתם תעלומות הדם ובעדם התעלם הדמות
 לאדם וידיעת סודם ומספרם ודרכם היא תכלית מעלה לאדם כי במ גל שם המפורש נודע ומושג ולא לזולתם
 ולאיש ואיש זה השם הוא שר הפנים שהוא יהוה כלו שם "אהו". ואמנם הוא מפרש בוד מ"ם פ"א רי"ש שי"ן. שם
 שר הפנים שהוא "יהוה" וחוקק זה בשין של ארבע ראשין בתפילין אשר בא להעיר על מרכבה ראשונה אשר לא
 ארבע ראשים בסוד הנדר היצא מעדן להשקו ומשם יפ' והיה לארבעה ראשים וסודם אותיות "אהו" ד' ראשים.
 16 ראה את דברי ר' אבולעפיה על ספר בראשית בספרו 'מפתח החכמות', כ"י ניו יורק - בהמ"ל 1686 דף 90 ב -
 131ב; ועיין אצל אידל(1976): 20; ה' 126.

17 ראה קהלת א ו: "הולך אל דרום וסובב אל צפון טובב סבב הולך הרוח ועל סיבבותיו שב הרוח". כאן ר'
 אבולעפיה מתכוון לסיבוב של השם המפורש, או לשון אחר אל צירופיו, וצורות כתיבתו השונות.

18 אני סבור שהשם דניאל כאן מובא כדוגמא לדניאל שהיה פותר חלומות, כך ספרו של ר' אבולעפיה יוכל
 באמצעות הגימטריאות של השם המפורש לפתור לאנשים את חלומותיהם, או החזיונות המיסטיים שלהם - כגון
 בהתבודדות. אך גם את צירופי האותיות, שהיא אחת משיטות פרשנות המקרא - השיטה השישית אליבא דר'
 אבולעפיה. יתכן ויש כאן רמז לכפל השם דניאל X דניאל = הבין יהוה בחכמה יסד ארץ. אולם הדבר מצריך מחקר
 נפרד של צירופים אלו. עיין אצל אידל(1994): 102.

19 משלי ג יט.

20 פירוט על ארבעת המינים מביא המקובל ר' אלנתן בן משה קלקיש בספרו אבן ספיר, שם ניכרת השפעתו של ר'
 אברהם אבולעפיה. ראה בעמוד 34: "והנה הארבעה המינים הנקשרים באגד אחד יורה על ארבעת האפנים בדרך
 כלל הכונה במאמר הראשון אבל על דרך הפרט אומר כי לולב יורה על השכל הראשון והוא הגבוה מכלם רמז על
 עלית החשמל אתרוג יורה על הרקיע והוא הגלגל התשיעי".

21 בשולי הגליון רשום: (נ"ל מב רת ד"ת).

22 יחזקאל א יד.

23 השווה בראשית רבה עא ט: "בשעה שהיה הקב"ה מרעיש עולמו היה מזכיר זכות אבות בני ירוחם והקב"ה
 מתמלא רחמים על עולמו".

30 מרבה של דם²⁶ תו הו חי לו לב מה עוד על השמים. ולהם עוד ערכים נדעם. ודע כי אלפא ביתא של הקינה יש בה כ"ב פסוקים²⁷ על דרך "את כש" ישר. ויש בה כ"ב פסוקים על דרך היותו הפוך. וכללם "ילד : דם"²⁸. אבל של השירה²⁹ היא להפך מזה. וכלם "ילד : דם"³⁰. גם כן. והפסוק האחרון השלים השירה. והיו מספרי פסוקיה א"דס.³¹ ואמנם נקודי השמות המשוונים³² הנחלקים לד' חלקים המנוקדים לפני השירה

²⁴ ראה יחזקאל מ' מח: "ויבאני אל אלם הבית". רש"י שם מפרש: "אלם ההיכל"; אולם בכתב יד אנגליקה הנוסח הוא 'גלגולם', ויתכן ומדובר כאן על 'גלגול' האותיות; וראה גם ר' אברהם אבולעפיה, אור השכל, כ"י מינכן - ספריית המדינה 92 Heb. דף 443: "אם תרצה להשיג השגות אמתי השתכל בנבראים ובאותיות שבם נבראו הנבראים ובנקודם ובטעמם והתנתותם ובשמותיהם ובחלקיהם ובחלקי חלקיהם ובהרכבתם הראשונה ובמוכפלת פעמים רבות אז תבין יראת יי' כי אין קץ לחכמה אבל הרמזים מספיקים והוא שראשו בדמות הגלגלים ומה שלמעלה מהם ומבטנו ולמטה הוא בדמות העולם התחתון".

²⁵ ראה דברים ו' ד: "שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד".

²⁶ על המונח 'דם' כקשור לדם הנגידה, שהוא החמר הראשון אצל ר' אבולעפיה, והמקבל צורות שונות, ראה ר' אברהם אבולעפיה, מפתח השמות, כ"י ניו יורק - בהמ"ל 843 דף 81א: "טעות הנורצרים היום בענין ישו בן פנדריא שסודו יש ממזר בן הנדה והוא סוד החמר הראשון שהוא נגזר לכל נברא שמו משותף". ועיין אצל אידל(1976): 414; אולם כאן לא מופיע קישור זה, ולכן כוונתו של ר' אבולעפיה כאן לא ברורה; השווה גם עם זיהוי הדמיון עם הדם, ראה ר' אברהם אבולעפיה, אור השכל, כ"י וטיקן 233 דף 41ב: "והדם הוא הדבר הראשון אשר נתהווה באדם ועל כן אדם עם דם קרובים בענין גם דמיון מכללם"; וראה גם שם, מפתח התוכחות, כ"י 1605 דף 33ב: "דמיון נגזר מן דם כמו שנגזר עליון מן על וענינו דומה לענין צורו ולענין מראה ואי אפשר לראות מראה הנבואה כי אם באמצעות הדמיון וכשיחשוב הלב דבר כח המדמה יצירהו וידמיו גופני לפיכך יתנועע דם הלב הרוחני".

²⁷ ראה איכה א.
²⁸ ילד = 44 = דם.

²⁹ השירה בשמות טו יח, וראה גם את דברי ר' בחיי בן אשר שם: "ויש לדעת כי פסוקי השירה הזאת הם י"ח פסוקים ואפשר לומר כי הם כנגד י"ח חוליות שבשדרה שעתידיים להתחדש בתחית המתים ולומר שירה".

³⁰ ילד = 44 = דם.
³¹ אם נביא את מספר הפסוקים בשמות טו, ובאיכה א, הרי שיחידיו יהיה מספרם ארבעים ותשע [כו + יח], ולכן לא ברור לי החישוב של 'אדם' = 45.

³² בשמות מו. הכוונה לניקוד השם המפורש בכל מיני צורות. וראה ר' אברהם אבולעפיה, חותם ההפטרדה, כ"י מינכן 285 Heb. דף 332א: "ואחר שתגלגל השם ותכיר דרכיו שלא נקוד השתדל להבין בניקודיו ובגולגולם. ועיין כמה שנקוד בו השם בספר חיים בשלש צורות ואל תנקדהו בשוא. ודע שהמנוקד שם בשם י"ב הוא לכסות סוד נקודו. וגם בשם הנקבל הנחלק לד' חלקים הכתוב שם בחצוי השמות צריך מעט קבלה להדריך השכל אל ידיעת סתרו. ואמנם נקודו שלם בתכלית השלמות לפי הראוי לשני שמות ישרים והפוכים ואין בהם לא תוספת ולא חסרון. והם חמשה נקודים שהם במקום חמשה צלמים הבאים מן "בצמנש" ורמזם יהוה "קנני רדמקממ" ונשאר מן הנקוד "פס" כנגד "לח". והם לפ"סו. לק"מח. לנ"צח. חלקם לחציים "למאונים. וב"פלט; למעשה ר' אבולעפיה מפור רמזים במספר ספרים כפי שאנו עדים בדבריו שם 33ב: "וידוע שאין בספר הישר שמות מצורפים. אבל יש שם רמזים עליהם ועל דרכם. ויש בספר החיים רבים מהם. ויש גם כן בספר הברית עליהם. ויש בספר איש אדם השם הגדול מצורף. ורמזים רבים שם גם כן עוד. וגם גלגולם. ובספר מליץ אין שם שם קבוע מצורף שלם רק רמזים. ובכלם תמצא שם הקדש שהוא שם המפורש שהוא שם המיוחד. מצורף ומורמו ומנוקד. בשנויים רבים והם כלם יורו על ענייני דרכי השם ועל פעולותיו הנפלאו. ועל מדותיו הנעלמות. ועל חקותיו המבדילים בין קודש לוחל. ובין אור לחושך. ובין ישראל בגוים. ובין יום השביעי לששת ימי המעשה. שהורו על האומרים כי סדר הבדלות הוא מונה". וראה ספר איש אדם, שם דף 19א: "ידיעת השם היא למעלה מכל החכמות במעלה ובמערכה. ועליה תלוי הברכה. ובעדה תשוב לנו המלוכה. ואם היא ישרה והפוכה ואלה (ה)שמות הראשונים הפכתים וירתי לך. וכן תעשה אתה לנשואים במקום שתמצאם כאלה הפכם. ובדרך זו משכם. ככתוב ואני ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם. וסוד א"ת ש"מי ישר וה'פוך מ"עיד עדים. עת השפיע בדוריני השמות.

הנה בשמים	הנה בארץ
בה בארץ	ולה בשמים
בה בשמים	ולה בארץ
לה בארץ	ובה בשמים
לה בשמים	ובה בארץ

וכל זה "הלכה לימשה מ"ס ייני. והעד אמור לה"ם ראשי תיבות; ספר 'איש אדם' נכתב לאחר ספר 'הברית החדשה', לערך בשנת מ"ב [1282 לסד"נ]. עיין אצל אידל(1976): 14 ה' 86; והסבר על הניקוד של השם המפורש ראה גם ר' אברהם אבולעפיה, אור השכל, כ"י מינכן - ספריית המדינה 92 Heb. דף 451א: "בעבור שהשם נמצא חיוב מציאות יורו עליו האותיות אשר מכללם במספרם התחייב מציאות כלם בהכרח כי כלם "יחד". ומה שהוא ראשית כל מה שנמצא אחריו התחייב מרצונו הוא האלה ית' ועל כן צריך שיוה עליו אות שיוה שכן עניינו עם הבאים אחריו. והו אות א' כי א' הוא אות נמצא ראשון לכל האותיות במדרגה. ולא יתכן להזכיר אחד מהן במבטא בלי נקוד וכל נקוד שמניע או עמו תנועה א' משותפת. והזכר כל האותיות מפשטות מכל הרכבה אחרת אחת ר"ל מא' עד ת' עם כל אחד ואחד מהנקודים. ותאריך בכל אות אריכות מעט ותמצא שהתנועה התחלתה

חלק א. ושל הקינה חלק ב'. ושל השירה חלק ג': ושל אחריה חלק ד'. יש בסודם מפלאות תמים דעים : וגם
 35 בכינויין שבחוץ וכבר אמרתי לך שארמוז בחותם ההפטרה³³ קצת מררכי השמות ואמנם פי' זה הספר
 קצרתיו מאד וגם כללתי בפסוק ימלך³⁴ מפני שהוא תכלית כל הכוונות. וגם יש טעם גדול מזה והוא מפני
 שמשליו נודעים בקלות³⁵ וגם יש טעם גדול מזה מפני שכבר נודעו קצת עניינים בו כפשוטם והרגישום
 קצת אנשים שהם אשר נכתב להם הספר³⁶ והפירושו כי בעיר אחת נכתבו שניהם.³⁷ ובזמן קרוב מזה לזה.³⁸
 ואע"פ שאין המתבר הוא אשר פירש הספר מצד אחד אחר שנודע ששמו כשם רבו.³⁹ כבר תוכל לחשוב
 40 שהם דבר אחד מצד אחד. ואין ספק שאם הוא אני גם אני הוא. ואם נבדלו הזמנים והמחשבות שרש אחד
 להם. ונפשם אחת מיוחדת. וזה חותם הספר בראשי פסוקים.
 ברדהואל⁴⁰ בן רבש מאל⁴¹ ספרדי מן תוטילה של נברא:⁴²
 והשלים ואמ' ותשכילו באמתו למען תחיו⁴³ כבר העיד על מהו החיים וגשלים הנה זה הספר.

משתוף א' עם אות ועם נקוד ואחר צאת הברית האות מן הפה נשארה הנקודה המשותפת עם א' מתגלגלת בנגון
 בה ארכה בתנועה מתמדת על דרך משל על הא' לבדה בלי הפסק.
³³ ראה ר' אברהם אבולעפיה, חותם ההפטרה, כ"י מינכן - ספריית מדינת בווריה Heb. 285 דף 31 - 34; והשווה
 עם כ"י רומא - אנגליקה Ms. Or. 5 דף 34 - 41. אני שוקש על מהדורה מדעית של חיבור זה; ועיין לעת עתה אצל
 אידל(1976):15.

³⁴ שמות טו יח.
³⁵ קלות ההבנה מכוונת אולי לקבוצת העלית הרוחנית של המקובלים. אך לא. להמון העם, ולכן דבר זה הקשה גם
 על קבלת ספרו של ר' אבולעפיה בקרב העם.
³⁶ הספר יועד ליהודים וגם לנצרים. אולם דומני שהספר נועד בעיקר לתלמידיו של ר' אבולעפיה. וראה גם ספר
 ההפטרה, כ"י רומא אנגליקה Or. 5 דף 41: "ואמר רזיאל שהוא קרא בהשבעות לעם הקדש במקומות הרבה
 לקדש את השם וללמדו כראוי"; אולם תלמידיו אלו של ר' אבולעפיה סרו מדרכו, וזאת אנו למדים מדבריו בספרו
 'סתרי תורה', כ"י פריס Hébr. 774 דף 120: "ובראות הילדים האלה כי חזקה יד מונעיהם מהאמת וכבר שנו
 בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ ופחדו ורעדו ושבו". וכתוצאה מכך ניתק ר' אבולעפיה מגע עימם, ראה בספרו
 'אוצר עדן גנח', כ"י אוקספורד בודלי Bodl. Or. 606 [נויבאוואר 1580] דף 165: "ויצאו לתרבות רעה כי נערים בלי
 מדע היו תנזבתיים".

³⁷ הכוונה לספר העדות, שנכתב יחד עם ספר הברית החדשה בשנת ה' אלפים מ.
³⁸ בשנת ה' אלפים מ [1280 לסה"נ].

³⁹ משחקי מלים על מטטרון, שהוא כשם רבו, כך גם ר' אבולעפיה שתלמידו הוא כמו רבו. ולמעשה שניהם אחד.
 ועל מטטרון ראה ר' אברהם אבולעפיה, מצרף לכסף, כ"י ששון 56 דף 40: 'מיטטרון יה'ואל עבדיך ושמת שומרים
 אותם ענני כבודך והם מכניסין תפילת עמך לפניך בכל מיני כנור וקול שירה שסידר דוד עבדיך לפניך בכל מיני כנור
 וקול שירה שסידר דוד עדיך לפניך בכח חכמה שנתת בו להיות רועה את צאנך אשר אותה החכמה נאצל מכסאו
 כבודך והיה בו כלי מוכן לקבל שפע מזוי יקרך והשרים משמרים במשמרות אשר סידר דוד עבדיך שהם ממונים על
 כל צבא החיל ועל כל החיל ועל כל הישיבות שלה משמרים לפניך אשר השר האחד אשר הוא ענן משמש מול
 כסא כבודך אשר הוא פרוכת סדורה לפניך לבל יהרסו שלא להתפלל לפניך אש בענן מראה על הכפרת ובו נכללות
 ע"ב ענני אילן החיים אשר (הוא) המלך המעוטר ב"ב אותיות נשתנות במראות הצובאים וכולם צדיקים בשם
 קדוש נעלם מעיני כל חי ומן אש העין מתחלק לע"ב דרכים של זוהר... והשרים יראים ממנו לבל ישרפו באש
 הגדולה כי אינם יכולים להתקרב אליו כי שם רם ונשא נכלל בשמו של שר הזה העולם והוא מחדר המשמרות של
 עבדיך כי הוא והענן להם ממשלה אחת פעולה אחת בכח שמך החזק... והשרף אשר הוא תלוי באילן והוא יושב
 תחת צלו ממנו מתחלקים ע' אויות כמראה הבזק אשר הוא מיוחד שמך הנעלם ובידיהם של שני השרים הללו
 מפתחות ההיכלות'.

⁴⁰ ברדהואל = אברהם = 145 בגימטרייה.

⁴¹ רבש מאל = שמואל = 377 בגימטרייה.

⁴² העיר Nevara.

⁴³ ראה עמוס ה יד.

חילופי נוסחאות כ"י ברלין 385 [כ"י אנג'ליקה Ms. Or. 5

||35ב|| 3 ד"י [לברו ד"י | 9-4 ימלך יהודה ... ושמו יאמן]

	כ	ל	מ	י	
	ה	ו	ה	י	
	מ	ל	ע	ל	
וכרת	ת	י	ר	ב	חרשה
	ו	מ	ע	ל	
	ו	מ	ש	ו	
	ז	מ	א	י	

15 [בעיין] [בעיין | 21-16 שנסדרו השם ... ישן אמלא] שסוד השם

"ישר" "ההפוך" "והפך" "הישר"

"ישר" "הישר" "והפך" "ההפוך"

"ינקה"

"ונקה"

"ונקה"

"ינקה"

"קִנְקַג" "ישן"

"קִנְקַג" "חדש"

"מלא"

16 [שסדרו] שנסדרו | 21 ר"ז [כ"ו |

||36א|| 28 "מבללות" ["לבללות" | 29 אלאם] גלגולם | 30-29 וי הכין ... ערכים נרעם]

שלדם תו הו חי

וי הכין מדכא

על השמים

לו לב מת עוד

ולחם עוד ערכים ורעם

33 [מספרי פסוקיה] מספרי פסוקים | 33 לפני השירה] לפני הקינה |